

La tribuna

Solé-Tura: pensament i compromís polític

Fou un introductor d'idees compromès radicalment amb l'ètica de la política

JAUME

Bartumeu

Es

ls dies 14 i 15 de febrer s'han celebrat a l'Ateneu Barcelonès unes jornades de debat obert sobre l'obra intel·lectual i l'acció política Del professor **Jordi Solé-Tura**. Aquesta trobada ens ha permès a molts dels assistents recordar la nostra relació personal i política amb **Jordi Solé-Tura**. Més enllà d'aquest component personal, les jornades han estat l'escenari d'uns interessants debats a l'entorn del pensament i del compromís polític de **Solé-Tura**.

El dijous 14 a la tarda, en obrir les jornades, **Josep Monràs**, alcalde de Mollet del Vallès i president del Centre d'Estudis per la Democràcia Jordi Solé-Tura ens deia que es tractava de conèixer més a fons el pensament i l'acció de **Solé-Tura**, «... a partir dels quals va exercir el seu mestratge universitari, va ser un intel·lectual i un introductor d'idees, i sobretot es va comprometre radicalment amb l'ètica de la política i amb el concep-

te que n'emana de servidor públic que treballa per al progrés, la igualtat i la llibertat de la seva societat».

I del seu mestratge vam parlar. Val a dir que entre els moderadors i els ponents de les set taules que es van succeir hi havia un nombre considerable d'alumnes de la facultat de Dret de la Universitat de Barcelona i, també, de col·laboradors seus a la càtedra de Dret Polític. És el cas de **Pere Vilanova, Joan Subirats, Joan Vintó, Eliseo Aja i Marc Carrillo**, entre altres professors que van intervenir.

També hi érem antics alumnes seus, com és el meu cas, que després vam tenir la sort de poder ser al seu costat en diversos moments de l'acció política, a Barcelona i al Consell d'Europa.

Es va parlar força de política, de l'acció política de **Jordi Solé-Tura** en la lluita antifranquista per la democràcia i els drets dels treballadors. Del seu exili a París i a Bucarest. I es va explicar la seva dissidència amb l'ortodòxia comunista, el seu retorn de Rumania i la subsegüent expulsió del PSUC, l'any 1964.

Però també es va parlar molt de la seva acció intel·lectual, el seu paper d'introductor d'idees i estudis de la teoria de l'Estat. Diversos

intervinents van recordar així que **Solé-Tura** havia estat el gran introductor a la península ibèrica del pensament i l'obra del polític comunista italià **Antonio Gramsci**. Ens ho recordava a Twitter el politòleg andorrà **Yvan Lara** que, seguint un dels meus twits enviats des de l'Ateneu Barcelonès el divendres al matí, hi afegia: «Traductor i introductor de **Gramsci** a Espanya. Una feina impagable».

Sense menystenir cap dels debats, he de dir que el que més em va interessar fou la discussió a l'entorn de *Constitució i canvi democràtic*.

EL CATEDRÀTIC de Dret Constitucional de la Universitat de Barcelona, **Joan Vintó** va introduir una taula amb tres ponents d'alcada. **Miquel Roca**, advocat i un dels redactors de la Constitució espanyo-

Penso que a Andorra també, entre el desig i la realitat, hem de parlar de canviar la Constitució

la del 1978, **Nicolás Sartorius**, vicepresident executiu de la Fundació Alternativas i **Eliseo Aja**, president del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya i també catedràtic de Dret Constitucional de la Universitat de Barcelona van intervenir a l'entorn de *La Constitució, entre el desig i la realitat*.

I ho van fer parlant clar, sense previsions ni restriccions mentals.

Miquel Roca Junyent va obrir la discussió fent un joc amb les paraules

les que definien la trobada i ens digué que «està prohibit pensar sense compromís polític i, si es té compromís polític, s'ha de pensar».

A continuació va fer una clara defensa de la Constitució espanyola dient que es va fer la que en aquell moment històric era possible i viable. Però va proclamar que la Constitució és reformable i millorable.

De fet tant **Nicolas Sartorius** com **Eliseu Aja** no van pas discrepar gaire dels plantejaments inicials de **Miquel Roca**. El que sí que hi hagué és un bany permanent de realisme, de tocar de peus a terra. Entre el desig i la realitat.

La Constitució espanyola del 1978 i la Constitució andorrana del 1993 s'assemblen també en això: entre el desig i la realitat hi ha la política amb majúscules. La política que sap fer un debat ampli i plural que posi les bases de l'imprescindible consens i construeix la millor síntesi de les aspiracions de la majoria. Només així es pot aconseguir fer un pas endavant.

Penso que a Andorra també, entre el desig i la realitat, hem de començar a parlar de canviar la Constitució. ≡
President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata